

MINISTER EDUKACJI NARODOWEJ

DPN-DP-5000-186/2010

Warszawa, 2010-11-17

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

P. J. Kiciński
S E K R E T A R I A T
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 18.11.2010
nr. 9067 podpis *[Signature]*

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na oświadczenie złożone przez Pana Senatora Stanisława Bisztygę na 63. posiedzeniu Senatu w dniu 21 października 2010 r. uprzejmie wyjaśniam, że nowa podstawa programowa określona w rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej z dnia 23 grudnia 2008 r. w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz kształcenia ogólnego w poszczególnych typach szkół (Dz. U. z 2009 r. nr 4, poz.17) kładąc nacisk na poprawę jakości kształcenia, zapewnia jednocześnie pełną realizację określonych w niej celów ogólnych oraz treści nauczania.

Układ treści nauczania w dotychczasowej podstawie programowej kształcenia ogólnego (Dz. U. z 2002 r. Nr 1, poz. 458, z późn. zm.) sprawiał, że poszczególne zagadnienia omawiane były dwukrotnie w cyklu kształcenia, jednak najczęściej powierzchownie, bez możliwości pełnej realizacji treści nauczania, co oznaczało dotkliwy uszczerbek w nauczaniu historii najnowszej. Taki stan rzeczy uniemożliwiał również analityczne pogłębienie interesujących uczniów wybranych zagadnień historycznych oraz znacząco ograniczał wprowadzanie aktywizujących metod kształcenia takich jak m.in. wycieczki edukacyjne, debaty, projekty czy uczestnictwo w wydarzeniach społecznych i kulturalnych. Spójny, holistyczny, komplementarny i koherentny układ treści nauczania w nowej podstawie programowej *historii* pozwala osiągnąć zamierzony dla edukacji historycznej cel – pełną, harmonijną, niespieszną i, zgodnie z zainteresowaniami uczniów, pogłębioną realizację podstawy programowej *historii*.

Pragnę z całą mocą podkreślić, że Ministerstwo Edukacji Narodowej szczególnie dba o to, aby efekty uczenia o najnowszej historii Polski były jak najlepsze, dlatego nowa podstawa programowa kształcenia ogólnego w znaczący sposób zwiększa zakres nauczania historii najnowszej. Określone w dokumencie cele takie jak kształtowanie postawy dojrzałego patriotyzmu, gotowości do przejęcia dziedzictwa narodowego i kulturowego, poczucia więzi ze wspólnotą narodową istotnie wspierają kształcenie historyczne i obywatelskie. Wszystko po to, by pokolenie młodych Polaków poznało prawdę o tragicznych latach II wojny światowej, w tym o Powstaniu Warszawskim oraz wszystkich aktach bohaterskiej walki Polaków.

W dokumencie, w części dotyczącej zalecanych warunków i sposobu realizacji poszczególnych zajęć edukacyjnych, mówi się o konieczności organizowania wycieczek w trakcie realizacji programu nauczania. W związku z powyższym nauczyciele w porozumieniu z rodzicami mogą swobodnie organizować wycieczki do Muzeum Powstania Warszawskiego oraz innych miejsc, nieoszacowanych ze względu na możliwość bezpośredniego kontaktu uczniów z narodową historią oraz na możliwość pogłębienia poznawanych zagadnień historycznych.

Jeżeli chodzi o programy nauczania, to – zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa oświatowego - nauczyciel ma obowiązek wybrać program nauczania zawierający treści zgodne z treściami nauczania zawartymi w podstawie programowej kształcenia ogólnego oraz dostosowany do możliwości uczniów, dla których program jest przeznaczony. Ponadto w realizacji programu nauczania nauczyciel ma prawo do swobody stosowania takich metod, jakie uważa za najwłaściwsze, na nim bowiem spoczywa odpowiedzialność za jakość prowadzonych zajęć.

z poleceniem

W/Z MINISTRA
SEKRETARZ STANU

Krzysztof Szumilas
Krzysztof Szumilas